

Týskarar møguliga at framleiða svartkjaft til matna í ár

Týskarar væl nøgdir við kanningar norðanfyri Føroyar

Týska havransóknarskipið Anton Dohrn hevur í góðar tvær vikur leitað eftir svartkjafti norðanfyri Føroyar. Endamálið við hesum kanningum er at vita, hvussu svartkjafturin ferðast hesa ársins tíð og hvussu hann kann góðskast

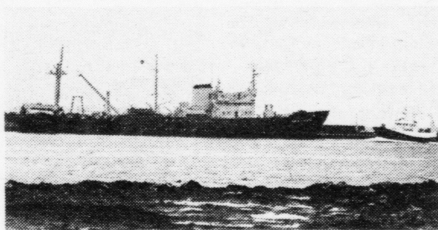
Hvussu langt hesar royndir eru komnar, er ringt at siga nakað um, tí tað fyrri mesta partin eru privatar fyritekur, sum gera kanningarar við tí í hyggju at koma fyrst á marknaðin.

týska marknaðinum. Fiskur er dýrur í Týsklandi, men kunnu vit finna fram til eina vøru, sum fólk dáma, so verður hon eisini seld. Og tað er uttan iva heldur einki undantak við svartkjafti, sigur Bettina. Hon hevur vón um, at týskarar longu í ár kunnu seta seg við døgurðaborðið á eta svartkjaft. Væntandi kemur svartkjafturin fyrst á marknaðin í Týsklandi sum fryst flak.

Umboð á Anton Dohrn hava teir m.a. gjørt royndir við at leggja svartkjaftaflak í ymsar lakar og oljur

Sosialurin vitjaði umboð á Anton Dohrn, tá skipið kom á Havnina friggjadagin. Við havransóknarskipinum eru tveir fiskifrøðingar og nýggju assistentar. Annar av fiskifrøðingunum er ein ung kvinna, Bettina Bussmann.

Anton Dohrn

Til matna

Bettina greiðir frá, at kanningarar verða gjørdar fyri týsku stjórnina, sum leggur stóran dent á at vita, um svartkjafturin kann nýtast til matna. Higartil hevur hetta fiskaslag fyrri tað mesta verið veitt til idnað, men nú vilja týskarar royna at góðska svartkjaft, so hann kann etast eins og annar fiskur.

Feitur og rundur

Undir royndunum raktu tey við svartkjaft fleiri staðni rundan um Føroyar. Fiskurin er ongantíð so feitur og rundur sum júst hesa árstíðina, nú hann fer suðureftir at gýta vestan fyri Skotland. Hetta ger eisini, at hann er væl egnaður at arbeiða við, tá ið góðskingarroyndir verða gjørdar.

Lættari at skera

Vanliga hava fiskifrøðingar havt nógvar trupulleikar av svartkjafti, tá hann skal skerast til flak. Men nú fiskurin er bæði feitur og rundur, er hann nógvlættari at skera.

Á Anton Dohrn hava tey skorið bæði við hond og við maskinu. Flekima-skinan verður vanliga brúkt til sild, og tey hava tí havt nakað av trupulleikum. Svartkjafturin er nevniliga ikki so góður at skera til flak sum sild. Meðan sildin er hørð, er svartkjafturin bæði bleytur og líðiligur.

Nýggjar maskinur

Fleiri lond gera í lötuni kanningar við nýggjum maskinum, sum kunnu skera svartkjaftin til flak.

Fryst flak

Umboð á Anton Dohrn hava báðir fiskifrøðingar gjørt royndir at góðska svartkjaftin á ymsan hátt. Teir hava gjørt royndir við at frysta, at leggja hann í ymisk slag av laka og olju og við at roykja hann. Bettina Bussmann sigur, at hesar royndir taka tíð. Tann størsti trupulleikin er at finna fram til, hvussu svartkjafturin kann goymast fyrri at halda sær sum longest. — Tíðin fer at visa okkum, hvat man fara at loysa seg best, sigur hon.

Á døgurðaborðið í ár?

— Vit vita ikki rættiliga enn, hvørjar møguleikar svartkjafturin hevur á

Royna eftir blálongu

Anton Dohrn fór av aftur Havnina friggjakvöldið.

Teir eru nú staddir á hettlandsleiðini, har teir skula royna eftir blálongu á djúpum vatni. Hesar

royndirnar enda 27. januar, tá rannsóknarskipið fer heim aftur til Týsklands.

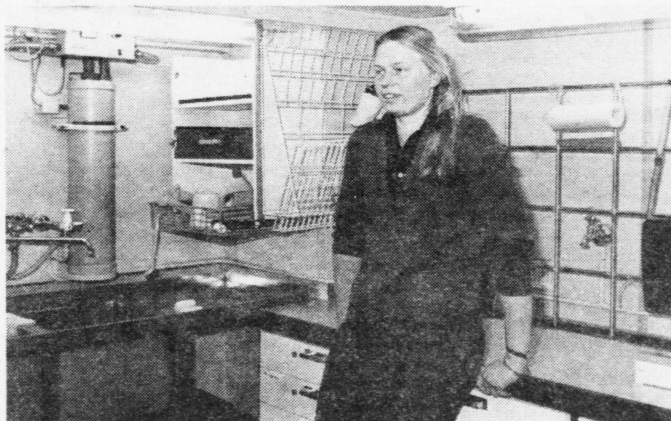
Vert at royna eftir svartkjafti longu nú

sigur føroyskur fiskifrøðingur, sum var við Anton Dohrn, tá kanningar vórðu gjørdar norðanfyri Føroyar

Hóast týska rannsóknarskipið bert hevur kannað møguleikan at veiða svartkjaft til matna, metir Hjalti í Jákupsstovu, at tað møguliga loysir seg hjá føroyingum at veiða hann til idna longu nú. Talan er um eitt øki norðanfyri, har Anton Dohrn hevði nøkur góð hál

ursyni. Hesar royndirnar vórðu gjørdar sunnanfyri seinast í februar, men tær góvu einki úrslit.

Ætlanin er at halda fram við royndarfiskiskapinum í næstum. Fiskirannsóknarstovan hevur fingið triggjar umsóknir frá idnaðartrolarum at gera royndirnar.

Bettina Bussmann í royndarstovuni umboð á Anton Dohrn

Hjalti í Jákupsstovu sigur, at vit nú vita við vissu, at svartkjafturin ferðast suðureftir eystan fyri Føroyar hesa árstíðina, og at hann skjótt fer at gýta vestanfyri Skotland. Tað, sum tí hevur serligan áhuga fyri føroyingum, er at vita, um torvurnar eru nóg stórar til, at tað kann loysa seg at veiða hann til idnað. Higartil hava vit bert fiskað svartkjaft vestanfyri Føroyar í tíðarskeiðinum

mars—april, tá hann ferðast norðureftir.

Samarbeiði um svartkjaft

Orsøkin til at ein føroyingur varð boðin við at luttaka í týsku royndunum, er tað altjóða samarbeiðið, sum er millum lond, ið hava áhuga fyri svartkjaftinum. Í 1973 og 1974 gjørdi fiskirannsóknarstovan royndir eftir svartkjafti við Leivi Øss-

Ikki vandi fyri stovninum

Spurdur um tað ikki er vandamikið fyri stovnin at veiða svartkjaft nú, áðrenn hann fer at gýta, sigur Hjalti, at enn er hesin stovnur so gott sum órørdur. Og tá vit hugsa um, hvussu stórn stovnurin er, er einki til hindurs fyri, at vit kunnu veiða væl longu nú.

